

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. G.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Magistrát města Mostu**,
se sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vedeném pod sp. zn. OSČ-Př/156791/4981/2014/DP ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů za soudní řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný vyhotovil dne 4. 3. 2015 příkaz č. j. MmM/026651/2015/OSČ-P/DP, sp. zn. OSČ-Př/156791/4981/2014/DP, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku jednak dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a přestupku jednak dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Dne 31. 3. 2015 žalobce podal prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, kdy dané podání bylo posléze dne 7. 4. 2015 ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), potvrzeno odesláním e-mailové zprávy opatřené zaručeným podpisem. Písemností ze dne 10. 8. 2015 pak žalovaný zmocněnci žalobce sdělil, že dotýčný příkaz nabyl právní moci, jelikož podaný odpor trpěl vadou, a to absencí podpisu na plné moci, kdy zmocněnec žalobce tuto vadu ve stanovené lhůtě k výzvě žalovaného neodstranil.
3. V návaznosti na právě uvedené žalobce namítl, že výzva k odstranění vad odporu měla být doručována žalobci a nikoliv jeho zmocněnci, přičemž ani zmocněnec žalobce neobdržel výzvu k doložení plné moci. Na podporu tohoto názoru pak žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011-37, a ze dne 19. 11. 2015, č. j. 1 As 100/2015-59, dále na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, sp. zn. 30 A 41/2015, a Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 12. 2015, č. j. 10 A 208/2015-21. Žalovaný pochybil, pokud nijak nenakládal s odporem žalobce, který mu byl prokazatelně doručen a je součástí spisu, neboť z odporu bylo zřejmé, že je napadán příkaz o uložení pokuty včetně uvedení příslušné spisové značky, a bylo z něj zřejmé, kdo a čeho se domáhá. Žalovaný byl po podání odporu povinen ve lhůtě 60 dnů vydat rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, byl dle žalobce nečinný, a to v důsledku toho, že žalovaný nerespektoval ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Závěrem žalobce zmínil, že se obrátil se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu, a to ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, která však byla zamítnuta.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž předestřel dosavadní průběh správního řízení, kdy zdůraznil, že dne 5. 3. 2015 byl vypraven výše citovaný příkaz o uložení pokuty. Následně žalovaný obdržel vůči tomuto příkazu od podatele Ing. M. J. odpor, který měl formu e-mailové zprávy ze dne 31. 3. 2015 bez uznávaného elektronického podpisu a jehož přílohou byla plná moc, která rovněž nebyla řádně podepsána žalobcem jakožto zmocnitelem. V důsledku této skutečnosti žalovaný vyzval nad rámec svých povinností výzvou ze dne 2. 4. 2015 k odstranění vad odporu podatele Ing. M. J., který následně dne 7. 4. 2015 žalovanému zaslal podání opatřené uznávaným elektronickým podpisem, jehož přílohou byl odpor proti dotýčnému příkazu a plná moc, která ovšem nadále nebyla opatřena podpisem žalobce jakožto zmocnitelem, a proto příkaz nabyl právní moci dne 4. 4. 2015. V návaznosti na právě uvedené pak žalovaný vyjádřil přesvědčení, že k odporu, který byl dne 31. 3. 2015 podán

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ve formě e-mailové zprávy bez zaručeného podpisu, žalovaný vůbec nepřihlížel, jelikož nebyl doručen v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu a nedošlo k jeho potvrzení ve lhůtě 5 dnů. Následné podání ze dne 7. 4. 2015 sice již bylo doplněno o zaručený podpis, nicméně nemohlo mít účinky řádně podaného odporu, a to jednak pro uplynutí lhůty 5 dnů k doplnění prvotního podání a jednak pro uplynutí lhůty 15 dnů k podání odporu. O těchto skutečnostech byli žalobce i Ing. M. J. žalovaným písemně vyrozuměni, kdy v reakci na to bylo žalobcem požádáno o uznání úkonu, které nebylo vyhověno, přičemž postup žalovaného byl shledán správným i v rámci přezkumného řízení, k jehož uskutečnění dal žalobce rovněž podnět.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a právní zástupce žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy s takovým projednáním věci svůj nesouhlas, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zda měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
8. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 7. 9. 2015 podal žádost o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když u žalovaného neshledal nepřipustnou nečinnost.
10. Mezi účastníky není sporu o tom, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupcích žalobce na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu č. j. MmM/026651/2015/OSČ-P/DP, sp. zn. OSČ-Př/156791/4981/2014/DP, jenž byl žalovaným vypraven dne 5. 3. 2015. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, že dne 31. 3. 2015 žalobce podal prostřednictvím Ing. M. J. jakožto svého tehdejšího zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, kdy dané podání bylo Ing. M. J. posléze dne 7. 4. 2015 ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu potvrzováno odesláním e-mailové zprávy opatřené zaručeným podpisem. Účastníci se v předmětné věci neshodovali v tom, zda výše citovaný příkaz nabyl právní moci (4. 4. 2015), čímž by došlo k ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se žalovaný věcně nezabýval, čímž by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.
11. Podle ust. § 87 odst. 4 správního řádu obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.
12. Podle ust. § 87 odst. 5 správního řádu příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.
13. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnická osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
14. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nemá podání předeepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
15. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.
16. Soud se na základě zjištěného skutkového stavu musel zabývat tím, zda nepodepsané podání podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu, kterým odpor bezpochyby je, může mít Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

procesní účinky, tj. vést ke zrušení příkazu. Soud přitom vyšel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že absenci podpisu na podání lze považovat za vadu, pro kterou nelze v řízení pokračovat, neboť z každého podání je nutno seznat, která osoba je činí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2016, č. j. 8 As 105/2012-40; ze dne 18. 8. 2017, č. j. 5 As 204/2016-27; ze dne 27. 9. 2017, č. j. 6 As 37/2017-31; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015, č. j. 7 As 122/2015-21).

17. Z uvedené právní úpravy, judikatury a skutkového právního stavu vyplývá, že žalobce podáním ze dne 31. 3. 2015, které žalovaný obdržel prostřednictvím prosté e-mailové zprávy (tj. bez uznávaného elektronického podpisu), nepodal platně odpor, neboť i přes výzvu k odstranění vady, která byla ze strany žalovaného učiněna nad rámec zákonných povinností, tuto vadu spočívající v absenci řádného podpisu neodstranil, a podaný odpor tak nevyvolal požadovaný právní účinek ve smyslu ust. § 87 odst. 4 správního řádu, tedy zrušení příkazu ze dne 5. 3. 2015. Již žalovaný správně poznamenal, že neměl povinnost vůbec přihlížet k prvotnímu podání žalobce ze dne 31. 3. 2015, jelikož toto podání mu nebylo doručeno v souladu s ust. § 37 odst. 4 věta první správního řádu a ani nedošlo k jeho následnému potvrzení ve lhůtě 5 dnů, která je předvídána v ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu. Následné podání ze dne 7. 4. 2015 sice již bylo doplněno o uznávaný elektronický podpis, ovšem nikoliv i jeho dvě přílohy (vlastní odpor a plná moc), nicméně toto podání nemohlo mít účinky řádně podaného odporu, a to jednak pro uplynutí lhůty 5 dnů k doplnění prvotního podání ze dne 31. 3. 2015 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu a jednak pro uplynutí lhůty 15 dnů k podání odporu ve smyslu ust. § 87 odst. 4 správního řádu, to vše za situace, kdy v příloze obsažený odpor nebyl nadále řádně nikým podepsán a rovněž nebyla ani řádně podepsána plná moc ze strany žalobce jakožto zmocnitele a ani Ing. M. J. jakožto zmocněnce. Žalovaný tedy není a nebyl povinen vést řízení o přestupku, neboť to bylo skončeno příkazem ze dne 5. 3. 2015, který nabyl právní moci dne 4. 4. 2015. Žalobcův odkaz na judikaturu správních soudů, jak byla předestřena shora, byl nepřihodný, neboť předmětný případ měl zcela jiný skutkový a právní základ.
18. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
19. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.